

קיצור הדף היומי

יום שישי, כ"ג בכּשון תשפ"ב

ראש השנה • כא

• לוי הגיע לבבל בי"א בתשרי. ואמר שהיום יוה"כ בא"י, אבל לא יכל להעיד משום שלא שמע מקודש מפי ב"ד.
• הכריז רי"ו: כל מקום שמספיקים לבוא שלוחי ניסן ולא שלוחי תשרי, יעשו ב' ימים, גזירה ניסן אטו תשרי.
• ורי"ו הקפיד על תלמידיו: שלא מיחו במקום שלא עשו כן.
• רבא: רגיל לצום ביו"כ ב' ימים, ופעם אחת נמצא כמותו,
• ר"נ: כשהגיע שליח ביוה"כ לערב, ואמר שיוה"כ למחר בא"י, וקלל: לשליח מדמהריא, דדם תהא אחריתו, ד'קלים היו רדפנו'.

רהב"א לרבינא: כשתקופת טבת עד ט"ז ניסן תעבר השנה, ד'שמור את חודש האניב' - שמור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן.
ר"נ ליורדי הים: כשתראו הירח מלא בתחילת היום, בערו חמץ שבים כל השמים גלויים, והירח משלים הלילה כבר בי"ד.

על שני חדשים מחללין את השבת: על ניסן ותשרי
שבהן שלוחין יוצאין לסוריא, בהן מתקנין את המועדות. וכשבית המקדש קיים מחללין על כולן, מפני תקנת הקרבן.
ה"ק: על ששה חודשים שלוחין יוצאין מערב, דל"א או ל' בעליל אבל ניסן ותשרי רק כשישמעו מפי ב"ד מקודש. ותנ"ה
• 'אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם נמועדים' על קריאתם אתה מחלל [עדים], ולא על קיומם [שלוחים].

וכשביהמ"ק קיים, מחללין על כולן

• ת"ר: בראשונה היו מחללין אף על כולן. משחרב הבית א"ל ריב"ז: וכי יש קרבן? ולכן התקין במשנה.

בין שנראה, בין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת.
רבי יוסי: אם נראה בעליל - אין מחללין עליו את השבת. מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועיכבם רבי עקיבא בלוד, שלח ר"ג: אם מעכב אתה את הרבים נמצאת מכשילן לעתיד. עליל לשון גלוי, - כסף צרוף בעליל לארץ.
מזוקק **שבעתיים** - חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחד, ד'ותחסרהו מעט מאלהים'.
רב ושמואל: לחד: 'בקש קהלת למצא דברי חפץ', - להיות כמשה, יצתה בת קול א"ל: 'וכתוב ישר דברי אמת ולא קם נביא עוד בישראל משה'.

ולאידך: בנביאים - לא קם, במלכים - קם, אלא ביקש לדון דינין שבלב, שלא בעדים והתראה, יצתה בת קול וא"ל: 'וכתוב ישר דברי אמת על פי שנים עדים וגו'.

הדף היומי לעילוי נשמת: הר"ר חיים אריה בן ר' גרשון ע"י כולל מיכלשטאט הרובע היהודי